

Copacul tăiat

Florin Pindaru

Copacul tăiat

E-un soare nebun peste lume iubito
Și n-am adăpost, și iar te-am uitat
Își cere dreptatea și-și strigă durerea
Copacul acela prostește tăiat.
Nu are amorul refugiu, nici umbră
Nu-i loc pe cuprins de-un strop de răcoare
Pădurea-i, iubito, numai mireasmă
Iar noi, vinovații , numai topoare.

Am fost amândoi, iubito, cei ce-au sădit
În glia speranței sămânța iubirii
Și-am fost pătimiși și iată-am ajuns
În clipa nebună tot noi tăietorii.
Și-o dată cu pomul s-a stins și văpaia
Acea fierbinte ce-n culmi ne aduse
Nu-i umbră pe-aicea, e numai povestea
Copacului nostru-al iubirii răpuse.